

for langsomt i Danmark, og de muligheder, der eksisterer, bliver slet ikke udnyttet tilstrækkeligt.

Der opstilles i øjeblikket kun vindmøller til en produktionskapacitet på højst 25 MW årligt mod planlagt 100 MW. Det er hverken godt for miljøet eller for beskæftigelsen.

Hovedårsagen til den langsomme udbygningstakt vurderes i branchen at være de nuværende lave priser på fossile brændstoffer, der betyder, at vindmøllerne er klemte økonomisk. De lave priser på fossile brændstoffer må imidlertid antages at være et midlertidigt fænomen som følge af den internationale økonomiske krise. Hertil kommer, at der er en række økologiske argumenter for at få brugen af fossile brændstoffer nedbragt gennem overflytning til vedvarende energi.

Derfor foreslås det, at staten yder en prisgaranti, der kan sikre vindmølleudbygningen til lands og til havs samt udskiftning af gamle møller.

Der er endvidere brug for støtte til virksomheder, der ønsker at udvikle små vindmøller til serieproduktion.

Forskningen og udviklingen i vedvarende energi har brug for flere midler på mange områder. SF vil især pege på behovet for forsøgsprojekter inden for biomasse til brændstof i motorer.

Derudover er der generelt behov for en øget indsats for anvendelse af biomasse til opvarmningsformål m.v. I dag udnyttes kun omkring 60 pct. af træet og 25 pct. af halmen.

Fordelen ved biomassen er, at den er CO₂-neutral, fordi de optagne mængder under væksten svarer til de afgivne ved forbrænding.

Udbygningen af biogas til f.eks. kraftvarme foregår i øjeblikket meget langsomt, bl.a. fordi naturgas flere steder fortrænger biogas. Det skyldes flere forhold, bl.a. at naturgassen har fået en fortrinstillig, og at kommunerne i kraft af deres økonomiske interesser (garantistillelse) vil være tilbøjelige til at prioritere naturgassen.

Det er miljømæssigt uholdbart, fordi der er flere fordele ved at nyttiggøre biogassen.

Metangas er en meget aktiv drivhusgas, så selv om den fremkommer i langt mindre mængder end CO₂, bidrager den på verdensplan med 19 pct. af væksten i drivhuseffekten (jf. Energi 2000 fra Energiministeriet, april 1990). Ved at bruge metangas til energiformål slår man to fluer med ét smæk: Metanudslippet reduceres, og den i metanen indeholdte energi nyttiggøres. Derved mindskes også CO₂-udslippet gennem en tilsvarende mindre anvendelse af fossile brændstoffer.

Der er i øjeblikket kun afsat ganske beskedne midler til formålet under forskellige puljeordninger. Der foreslås derfor afsat yderligere midler til fremme af udnyttelse af metangas fra lossepladser, gylle og organisk husholdningsaffald og til garantistillelse for at kompensere kommunerne for deres garantirisiko på naturgassen, hvis de vælger at udbygge med biogas.

På solenergiens område er der tilsvarende mange uudnyttede muligheder. Der er behov for en gennemgang af de eksisterende tilskudsmuligheder for at se, hvad der kan gøres for at få udnyttet en større andel af potentialet.

4. Energibesparelser

Flere uafhængige rapporter har påvist kolossale muligheder for energibesparelser hos både private og virksomheder.

Det er vurderet, at der er et besparelspotential på knap 1.000 GWh el i industrien med en tilbagebetalingstid på under 2 år med de nuværende elpriser. Ved en længere tilbagebetalingstid og højere elpriser er potentialet selvsagt betydeligt større.

I Århus er det i et projekt blevet vurderet, at efterisolering af private boliger op til »energiattestniveau« ville kunne spare over 30 pct. af det nuværende energiforbrug til rumopvarmning.

Det viser, at der er et tydeligt behov for målrettede handlingsplaner på området.

En særlig problematik inden for energiudnyttelse er de forbrugere, der i dag opvarmer deres huse med elvarme, selv om det samfundsøkonomisk er en meget dyr opvarmningsform.

Arbejdsgruppen vedrørende konvertering af elopvarmede bygninger til fjernvarme og naturgas har netop afleveret en rapport, hvor det opgøres, at der kan spares 278 MW el i områder, der er dækket af kollektiv varmforsyning.

Brugerinvesteringerne er opgjort til knap 4 mia. kr., men når besparelserne på kraftværkskapaciteten og brændselsforbruget på kraftværkerne er modregnet, kommer arbejdsgruppen frem til, at de samfundsøkonomiske omkostninger i alt kun er på 69 mio. kr., før der sættes pris på det sparede CO₂-udslip.

Hvis sparede CO₂-udslip værdisættes til bare 300 kr. pr. t, er der en samfundsøkonomisk gevinst på knap 3 mia. kr. ved konverteringen ifølge Elvarmekonverteringsudvalget.

Som en idé til realisering af den samfundsøkonomiske gevinst er det blevet foreslået, at elværkerne pålægges at udbetale dem, der konverterer, en støtte svarende til den sparede kraftværkskapacitet: de